

„BEZPIECZNA SZKOŁA, BEZPIECZNY UCZEŃ”

Szkoła jest miejscem, w którym dziecko spędza dużo czasu. Można przyjąć, że średnio uczniowie spędzają w niej ok. 5-8 godzin dziennie. Dlatego ważne jest, żeby w tym środowisku czuło się bezpiecznie. Należy również dodać, iż bezpieczeństwo uczniów to wypadkowa wielu czynników mających związek nie tylko ze szkołą lecz także z rodziną, grupą rówieśniczą, ze środowiskiem, w którym żyje oraz zasobami osobistymi dziecka.

BEZPIECZEŃSTWO JEST PROCESEM. Jest podstawową potrzebą człowieka. Do osiągnięcia poczucia bezpieczeństwa należy zapewnić mu realizację podstawowych potrzeb tak, aby stworzyć warunki rozwoju oraz realizowania siebie. Tworzone w różnych sferach życia młodego człowieka: rodzina, szkoła, rówieśnicy powinny być wolne od przemocy, nadużyć. Poczucie bezpieczeństwa jest pozytywnym przejawem realizacji idei praw człowieka i dziecka. Zapewnienie go jest regulowane prawnie (np. Powszechna Deklaracja Praw Człowieka, Konwencja Praw Dziecka, Prawo Karne i inne).

SZKOŁA więc jest miejscem, w którym następuje integracja procesu edukacyjnego, wychowawczego, profilaktycznego prowadzonego przez wszystkich członków społeczności szkoły we współpracy instytucjami lokalnymi.

SZKOŁA WSPIERA ROZWÓJ POPRZEZ:

- przekazywanie wartości i norm społecznych,
- budowanie przyjaznego klimatu w klasie i w całej szkole;
- budowanie wspierających relacji między dyrekcją szkoły, a nauczycielami; nauczycielami, uczniami, rodzicami,

- kształtowanie umiejętności życiowych u uczniów,
- zwiększanie kompetencji wychowawczych znaczących osób dorosłych: rodziców i nauczycieli,
- wspieranie działań rozwijających zainteresowania, pasje (sport), włączanie i angażowanie uczniów w różne formy aktywności, wolontariat
- budowanie współpracy szkołą, a najbliższym środowiskiem

Aby zapewnić dziecku poczucie bezpieczeństwa, należy zadbać o jego ZDROWIE PSYCHICZNE. Do CZYNNIKÓW CHRONIĄCYCH MOŻEMY ZALICZYĆ:

- ✓ poczucie przynależności,
- ✓ pozytywny klimat szkoły,
- ✓ prospołecznie nastawiona grupa,
- ✓ wymaganie od ucznia odpowiedzialności i udzielania sobie wzajemnej pomocy,
- ✓ okazje do przeżywania sukcesów i rozpoznawania własnych osiągnięć,
- ✓ zdecydowany sprzeciw szkoły i rodziny dla przemocy,
- ✓ monitorowanie przez rodziców czasu spędzanego przez dziecko poza domem, w Internecie
- ✓ wsparcie emocjonalne w środowisku domowym.

ZAŚ DO CZYNNIKÓW ZWIĘKSZAJĄCYCH BEZPIECZEŃSTWO ZALICZAMY:

- Wiedzę.
- Przewidywalne zasady, znajomość konsekwencji zachowań.
- Wypracowanie pozytywnych postaw wobec norm i zasad społecznych.
- Wsparcie instytucjonalne.

- Wrażliwość na potrzeby drugiego człowieka oraz radzenie sobie w sytuacjach łamania praw innych.
- Umiejętność radzenia sobie z trudnymi sytuacjami, proszenia o pomoc.

Tylko pozytywna współpraca między środowiskiem rodzinnym i środowiskiem szkolnym umożliwi rozwój procesu bezpieczeństwa uczniów. Edukacja w tym zakresie i uwrażliwienie dzieci na krzywdę drugiego człowieka, rozwijanie w nich kompetencji emocjonalno - społecznych doprowadzi do osiągnięcia zamierzonego celu. Należy uczyć dzieci na przejawy jakiegokolwiek przemocy fizycznej, społecznej czy psychicznej. Wyposażyć w wiedzę, w jaki sposób należy reagować na tego typu zjawiska. Tłumaczyć, że bezpieczeństwo wokół nich zależy w dużej mierze od nich samych i, że ich zachowania mają wpływ na bezpieczeństwo innych ludzi oraz że w sytuacji zagrożenia mogą skorzystać z pomocy innych osób pracujących w szkole i instytucji.

Informujemy, że w celu zwiększenia bezpieczeństwa w szkole znajduje się „anonimowa skrzynka na sygnały”. Funkcjonują również określone procedury w przypadku zagrożeń.

KODEKS BEZPIECZEŃSTWA DLA RODZICÓW

1. Kontroluj swoje dziecko, co robi, z kim się spotyka?
2. Stosuj wobec niego zasadę tzw. „ograniczonego zaufania”.
3. Dyskretnie sprawdzaj, co znajduje się w jego pokoju, czy nie ma w nim podejrzanych substancji, przedmiotów itp.
4. Zwracaj uwagę na to, co zabiera do szkoły, czy nie ma przy sobie niebezpiecznych rzeczy.
5. Wspólnie organizujcie czas wolny.

6. Rozmawiaj z nim o zagrożeniach i sposobach postępowania w takich sytuacjach. Poinformuj o instytucjach, które mogą pomóc.
7. Uświadamiaj, że ma prawo mieć swoje zdanie, rozwijaj w nim asertywność.
8. Wspieraj go.
9. Bądź przy nim w trudnych sytuacjach. Pomagaj w rozwiązywaniu problemów.
10. Poświęcaj mu tyle czasu, ile potrzebuje.
11. Ustalaj zasady i bądź konsekwentny.

Przygotowała: A. Wiktor